

Do ptačích parků za poznáním

Hnízda napoví

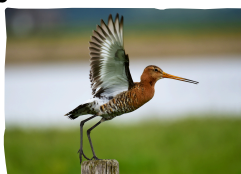
břehouš černoocasý

Jsem tažný druh, z Evropy odlétám až do Afriky.

Hnízdím na rozsáhlém území Eurasie až po východní Sibiř. Jak ale lidé odvodňují mokřady a zintenzivňují zemědělství, v celosvětovém měřítku ubývám.

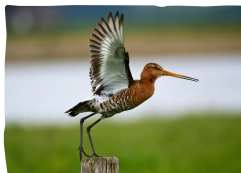
Od počátku tisíciletí klesly naše počty o 25%.

V mnoha oblastech jsem loven, a to i přesto, že ve všech státech Evropské unie je můj lov zakázán.

V ČR nás v 70. letech hnízdilo 250–500 párů, kolem roku 2015 už jen 2–4 páry. Jsem zvláště chráněný jako kriticky ohrožený druh.

Hnízdím na větších vlhkých loukách a v travnatých bažinách.

Živím se hmyzem, pavouky, korýši, měkkýši a červy. Hledám je svým dlouhým zobákem s mimořádně citlivým koncem v bahně nebo měkké půdě.

Ve svém teritoriu vyhloubím v nízké vegetaci na zemi několik mělkých důlků. Samička si pak jeden vybere a naklade do něj zelenavá, hnědě skvrnitá vejce.

Mláďata již několik hodin po vylíhnutí hnízdo opustí, ale my je ještě skoro 3 týdny vodíme a hlídáme.

Do ptačích parků za poznáním

Hnízda napoví

břehouš černoocasý

Když spatříme predátora, nebojíme se na něj zaútočit ze vzduchu a hlasitě na něj voláme.

čejka chocholatá

Hnízdím na rozsáhlém území Eurasie od Evropy až po Čínu.

Na zimu odlétám z Česka do oblastí kolem Středozemního moře.

Jen za posledních 40 let naše počty klesly o více než 75%.

Hlavní příčinou našeho úbytku je vysušování mokřadů a intenzivní zemědělství.

Z některých oblastí jsme prakticky vymizely a naše počty se snížily i na tradičních hnízdištích v jižních a východních Čechách nebo na jižní Moravě.

Nejraději vyhledávám mokřadní louky a pole, máme rádi otevřená prostranství s řídkou vegetací.

Na tahu se často shromažďujeme na bahnitých dnech rybníků.

Do ptačích parků za poznáním

Hnízda napoví

čejka chocholatá

Naši potravu tvoří hlavně bezobratlí živočichové (hmyz a jeho larvy, pavouci, koryši, měkkýši, žížaly), v malé míře i drobní obratlovci (rybky, žabky).

Potravu sbíráme z povrchu země nebo ji lovíme v mělké vodě.

Hnízdo si stavíme již v únoru na holé zemi nebo v nízké trávě, rádi máme podmáčené louky.

Samička snese vždy 4 vajíčka. V sezení se oba střídáme více než 3 týdny.

Své teritorium statečně chráníme. Čím více nás hnízdní na jednom místě, tím lépe se nám daří odehnat i větší predátory.

Často přijede kombajn nebo traktor a zničí nám vajíčka.

Do ptačích parků za poznáním

Hnízda napoví

kalous pustovka

Jsem středně velká sova. Na rozdíl od svých příbuzných často lovím i za denního světla.

Během podzimu (a někdy i v zimě) spíme v počtu desítek ptáků na zemi v hustém travním porostu. Protože tam netrávíme noc, ale den, lidé těm místům říkají **denišťe**.

Vyhledáváme otevřenou krajinu s mokřady a vlhkými loukami.

Českou republikou běžně protahujeme nebo zde zimujeme. Hnízdíme jen vzácně a nepravidelně, nejčastěji v rovinách a pahorkatinách.

Málokdy zahnízdíme v jedné oblasti více let po sobě, žádná pravidelná každoroční hnízdiště nejsou známa.

V celé ČR nás obvykle hnízdí jen do 5 párů, nejvíc při hojnosti hlodavců.

Hnízdo stavím na zemi jako poměrně jednoduchou hromádku ze stonků rostlin.

Živím se především drobnými hlodavci, nejraději mám hraboše polní. Lovím také rejsky a drobné ptáky.

kalous pustovka

Při hnízdění běžně tvoříme kolonie o několika párech.

Mezi našimi mláďaty může v chudých letech dojít ke kanibalismu – větší mláďata sežerou ta výrazně menší.

Obvykle neseďám jako ostatní sovy na stromech, nejčastěji se zdržuji na zemi.

Hnízda ukřývám na zemi v travním porostu (zejména v blízkosti podmáčených míst). V Česku to bývají i pole, především jeteliny.

